

Чорнобиль і ми у вільному світі

У першу річницю нуклеарної катастрофи в Чорнобилі українці в Апопці, Флориді, зібралися, щоб згадати жертв цієї страшної події на Україні. В неділю, 26-го липня, ц.р., в Домі Українського Об'єднання св. Володимира парох української католицької церкви о. Інокентій Ричук відслужив Службу Божу за здоров'я та скоре видужання поранених у жахливій катастрофі Чорнобиля і пастирю за поляглих у тім страшному випадку.

Відтак президент Українського Об'єднання св. Володимира Остап Забитко відкрив Академію, у своїм слові підкреслюючи, що це жалібі сходи. Він казав: „Ми прийшли, щоб пригадати собі, як жорстоко Москва нищить наш нарід“, і щоб подумати, яку поміч ми тут, на вільній землі Вашингтона, могли б дати Україні.

Змістовну доповідь про Чорнобиль дав Степан Ковальчук. Він підкреслює, що Москва старалася затігти те велике нещастя нашого народу, але їй цей раз в тім не пощастило: правда вийшла на світ. Тут бесідник вказав на малюнок, що був намальований 10 днів перед випадком у Чорнобилі. На малюнку зображений атомовий реактор в Чорнобилі у вогні. Так Бог хотів, щоб заздалегідь поширити правду про нудження життя нашого народу і ця правда про поневіряння українців на рідній землі блискавкою облетіла газети, телебачення і радіо по всій землі Вашингтона. Намалював образ Степан Ковальчук.

Наша громада має чим похвалитися: вже 11 років підтримуємо ми по школах Апопки й околиці

програму „Що це є Свобода“. Програма написана доступно і має багато прикладів. Перша частина є про свободу в Америці, а друга частина — про свободу в червоному „раю“. В другій частині чудно представлено герпіння українського народу, включно з голодом 1932-33-х років. У програму додано фільм „Писанка“.

Американська організація „Поміч Людині“ дає три нагороди для учнів шкіл, що напишуть найкращий есей про американську пресу і як вона подає відомості про науку в школах. Це добра інформативна робота, корисна і для нашої української визвольної справи.

Широ сприймають цю українську програму школи, провідники міста та різні місцеві організації. Доказом цього є те, що протягом 11-ти років американці підтримують цю програму морально і матеріально. Тож треба нам усім зрозуміти, що найбільшою допомогою для України є ширення правди про підневільне життя в т. зв. УССР. Нехай громадянин у вільному світі, — говорив бесідник, — довідується про комунізм у дії, а зокрема — комунізм совєтського зрака.

Далі голова 380 Відділу УНСОЮзу Василь Фіцх відчитав вірш „Чорнобиль“, що його написав Семен Дудка. Після Академії відбувся спільний обід, що його приготували пані з жіночої секції Українського Об'єднання св. Володимира. Тут треба підкреслити, що лівну частину цього святкування підготували члени і членки Українського Народного Союзу.

Союзовець

Успішний український фестиваль на Лонг Айленді

Т. Копистянська-Арнао демонструє писанки на українському фестивалі.

Бабилон, Н. Й. — 3 ініціативи парохіян української католицької церкви Пресвятої Родини у Вест Айсліп, Н. Й., тут, на парохіальній посістиці, відбувся в неділю, 26-го липня ц.р., великий український фестиваль, що зібрав понад 2,000 осіб, переважно не-українців.

Окремо покликані до того для комітет під проводом парохіа о. Антона Кучми довгими тижнями підготували фестиваль, а перед усім постарався про його рекламу і розголосення по доповідях католицьких парохіях.

Зацікавилася також фестивалем місцева преса — „Сейфок Лайф“, що помістив з датою 22-го липня ц.р. довший репортаж про українське народне мистецтво, а зокрема про писання писанок, пера Елізабет Тоніс, яка зробила інтерв'ю з Теодозією Копистянською-Арною. Авторка репортажу точно описує писання писанок на підставі інформації української писанкарки, а при тому подає також інформації про Україну, родину Копистянських і про українську громаду Бабилону і Вест Айсліп, що є членами місцевої парохії УКЦ Пресвятої Родини. Багато читачів „Сейфок Лайф“ — тижневика, який дістають усі мешканці повіту Сейфок, прибуло на фестиваль, зацікавлені ре-

портажем і можливістю побачити зразки українського народного мистецтва і поспілкуватися українськими стравами.

Кількість відвідувачів українського фестивалю перевищила усі сподівання організаторів, так що в скорому часі випродано усі харчі та увесь товар, який був розложений на столах. Поруч із писанками, найбільше зацікавлення викликали українські вишивки та зразки народного вбрання, що їх підготувала Христина Леонард. Учасники фестивалю не-українці одержали інформаційні летючки про Україну англійською мовою, які подарував їм дітиці Український Народний Союз.

Наслідком такої пропаганди цей вдалий фестиваль приніс не лише матеріальну користь (дохід призначений на потреби церкви), але також моральну і цілий ряд зворушливих моментів, коли на підставі карти України та зразків українського мистецтва деякі з присутніх відкривали свої українські „коріння“ і пригадали своє українське походження, про яке були вже забули.

Можливо, що цей день в українському доповіді допоможе їм повернутися до давньої, забутої великої родини, що її ім'я українська спільнота.

О. К.

Композиція Ю. Фіяла в основі ювілейного святкування

Канадський композитор українського роду Юрій Фіяла написав Службу Божу з нагоди Тисячоліття Хрищення України.

Світлої слави композитор написав цей твір на замовлення Єлсавети Лісової-Андерсон, диригентки хору при парохії св. Василя в Едмонтоні, яку ведуть Отці Василіани. Його вже вивчають в Едмонтоні співи-добровольці з парафіяльного хору св. Василя і хорів „Верховина“, „Дніпро“, як теж з околиць Мондери, Сейнт Майкел, Вегревил та інших місцевостей на схід від Едмонтону.

Юрій Фіяла народився в Києві 31-го березня 1922 року. Він студював музику в Києві, Берліні й Брюсселі. В Києві серед його учителів були Борис Лятошинський і Лев Ревуцький. У Берліні серед воєнних обставин вчив його світової слави диригент Вільгельм Фуртвенглер.

Після війни Ю. Фіяла поселився у Брюсселі, де три роки займався виключно композиторською працею завдяки стипендії, яку одержав від Ватикану в 1946 році. До Канади приїхав 1949 року і поселився в Монреалі, де він грав на піанно і на органах, вчив музику, а від 1967-го року працює у російському відділі закордонної

служби „Радіо Канада“. Ю. Фіяла має понад 200 композицій модерного стилю, з яких деякі були опубліковані. Комітет Українців Канади нагородив його 1974-го року медаллю Тараса Шевченка.

Попитом до створення нової Служби Божої дав новоприбулий до Канади колишній диригент Київського державного академічного театру опери і балету маестро Володимир Колесник. Він заохотив Андерсон, щоб замовила цю Божественну Літургію для хору парафії св. Василя в Едмонтоні, як гідне відзначення Тисячолітнього ювілею Хрищення України. Маестро Колесник є головним викладачем на шолітніх курсах, які влаштовує Українське Музичне Товариство Альберти, а Андерсон вже вісім років побирає ш курси.

Прем'єра відбувається в Едмонтоні за стараннями єпископа Димитрія Грецука в українській католицькій церкві св. Василя 23-го серпня ц.р. об 11:00 вранці. В плані є зареєструвати цю композицію. Коло сотні співи-добровольців працюють щоб вивчити композицію Юрія Фіяла, який не боїться вживати дисонанс у своїх творах.

Отець Р. Крайчак, ЧСВВ

ОДВУ пом'януло

бл. п. проф. П. Стерча

Напередодні 40-го дня після смерті бл. п. проф. Петра Стерча, ОДВУ пом'януло свого улюбленого, дуже цінного і незабутнього голову, який передчасно й несподівано покинув нас, залишаючи прогалину, яку буде тяжко заповнити. 19-го липня ц.р. на оселі ОДВУ ім. О. Ольжича в каплиці св. Андрея була відправлена заупокійна Служба Божа за спокій душі бл. п. Петра Стерча, яку відслужив капелян оселі о. М. Горощко. Нав'язуючи до слів святого Євангелія, о. капелян в глибоко продуманій проповіді вказав на великі заслуги покійного, як під релігійним, так і під національним оглядом. Він був справді глибоко релігійною і патріотичною людиною, підкреслюючи проповідник. Після Служби Божої була Панахида, яку відслужили отці М. Горощко і Б. Левицький. В богослуженні і в Панахиді взяли участь дружина покійного Ірена, дочка д-р Олена, члени Центральної Управи ОДВУ, члени відділів ОДВУ, члени Українського Золотого Хреста і багато парафіян оселі. Співав гарно хор під диригентурою Василя Пізари. Почесну стійку з прапорами тримали М. Яшук і А. Гелетканіч.

По полудні у великій залі оселі відбувся поминальний обід, в якому взяли участь знайомі і приятелі покійного. Проводив обід перший заступник голови ОДВУ інж. В. Процих. Він попросив до слова кількох промовців. Першим говорив теперішній голова ОДВУ проф. д-р М. Пап. Промовць є земляком покійного П. Стерча з Карпатської України. Він поділявся спогадами з буревійних днів Карпатської України в її змаганні до державного життя, де Пе-

тро Стерчо відігравав велику роль. Потім згадав про студентські роки в Німеччині, а наприкінці — про побут на цьому терені, де доводилося йому тісно співпрацювати з покійним.

Щоб пам'ятати про св. п. П. Стерча ніколи не вгасала, треба нам не забувати цінних заповітів, які залишив нам покійник. М. Середович пізнав П. Стерча ще у 50-их роках в ЗСА, часто зустрічав його на конференціях, нарадах тощо. Бували деколи наліки дискусії і часом „лягнувала“ думка, що, мовляв, П. Стерчо не респектує думки інших і ставить на своєму. Це цілковита неправда. Петро Стерчо був дуже вимогливим до себе й такі вимоги ставив до інших. Будучи його секретарем у системі ОДВУ, промовець пізнав його ще краще й переконувався, що працьовитість покійного була прямо неймовірною.

Описав промовляв перший заступник голови ОДВУ В. Процих. Він подав надзвичайно цікаву картину зі споминів з минулого, а його дуже тісна співпраця з покійним дала йому можливість весті весторонньо його пізнати й він з цим поділявся з присутніми. Д-р Богдан Шебунчак говорив про тісну співпрацю в тому часі, коли він був головою ОДВУ. Народи затяглися до пізньої ночі й тепер треба б перепросити дружину П. Стерча, яка теж на спала. Степан Селешко з'ясував широко свою співпрацю з покійним на оселі ім. Ольжича. Андрій Гелетканіч говорив про першу зустріч з П. Стерчем у Німеччині й про поміч, яку він для нього виконав.

Поминальний обід закінчено піснєю „Видиш, брате мій“.

М. С.

У Клівленді помер сотник Армії УНРеспубліки В. Дзюблик

У вівторок, 14-го липня, у сні помер у Клівленді сотник Василь Дзюблик, учасник Визвольних змагань, і зокрема, учасник бою під Крутами 29-го січня 1918 року. Був він лицарем Першого Зімового походу, в якому під командуванням генерала М. Омеляновича-Павленка відбив рейд у запліва Добровольчої і більшовицької армії. Народився св. п. Василь Дзюблик 25-го грудня 1893 року на Кубані, середню освіту закінчив у Катеринославі, тепер Дніпропетровське. З Першою світовою війною служив в Кісві був висланий на оборону столиці проти большевицької навали М. Муравйова, а повернувшись після бою під Крутами, де мав щастя лишитися живим, вступив до Загону запорожців ім. Северина Наливайка. За участь в Зимовому поході був нагороджений вже на еміграції Залізним Хрестом.

Відбувши понад дворічне інтернування в таборах у західній Польщі, влаштувався св. п. Василь Дзюблик учителем у селі Піддуби біля Луцька на Волині, звідки виводив переїхав до Луцька на працю у Братстві при церкві Чесного Хреста. Від вересня 1941 року німецькі нацисти в'язили його у Монтелюпих у Кракові, а скитальські роки пробував сотник у Зальцбурні в Австрії. В 1950 році св. п. В. Дзюблик вийшов з Австрії до ЗСА, до Вільмінгтону, Делавар, де попри зарібок працював трудився у Відділі УККА. Він також там одружився із вдовою Марією Лісовик, яка померла в 1981 році.

На початку 1960-их років переїхав св. п. Василь Дзюблик до Клівленду, в якому

МАЄМО НА СКЛАДІ ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК Г. ГОЛОСКЕВИЧА

Близько 40.000 слів, видання дев'яте, Нью Йорк, 1966, стр. 451. Ціна 15.00 дол за примірник і один долар за пересилку. Мешканці стейту Нью Джерсі обов'язку додати до ціни 6% податку на продаж.

SVOBODA BOOK STORE 30 Montgomey Street Jersey City, N.J. 07302

прожив до смерті, за військовим кількох років перебування з родиною в Бовалінді Грін, Огайо. У Клівленді співав у хорі парафії св. Володимира, був в Управі відділу ОБВУА, дописував до преси, хоч недовго на очі. В останніх роках альтруїстично допомагав мешканцям у Домі старих громадян у давній „українській“ ділянці Клівленду, за що був вшанований Грамотою від американської Армії Спасіння.

Похоронами 17-го липня керував декан УПЦеркви митрофорний протоієрей Степан Ганкевич Парми, а попереднього вечора після Парастасу прощались із св. п. сотником В. Дзюбликом Степан Зорій від Ветеранів, які держали стійку при домовині, та Степан Кікта від громадян. Прошав спочити також отець-декан Ст. Ганкевич.

Тіло кубанця, сотника Армії Української Народної Республіки Василя Дзюблика спочило у Клівленді на цвинтарі Бруклін Гайтс в українській секції біля його дружини. Покійний залишив у смутку лише пасербицю Галину Дмитрівич, одружену з Леонідом Дмитрівичем, колишнім баталіймейстром у Клівленді.

Степан Кікта

ЦІНИ НА ЗОЛОТО зросли на біржах в цілому світі включно з біржою в Нью Йорку де ціна піднялася на 13.25 дол., тобто до суми 477 дол. за унцію. Все це знавці біржі приписують загрози страйку у Південній Африці.

Замість квітків на савку могили
сп. п. д-ра Василя Вишиваного
складаємо
25.00 дол. на відзначення Тисячоліття Хрищення в Україні.
25.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку.
Кетрія і Володимир ВАЛЬЧУКИ

В ДРУГУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого Найдорожчого
ЧОПОВИКА, ТАТКА ДІДИ
бл. п. д-ра
ЮЛІЯНА ПОЛІТИЛА
була відправлена
ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА
в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.,
5-го серпня 1987 р. о год. 7:15 ранку.
Дружина — АННА
Донька — д-р МАРТА з родиною

У ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ
бл. п.
Володимира Кобзяра
була відправлена
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
15-го серпня 1987 р. о год. 10-й ранком
в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н. Й.
ДРУЖИНА, ДІТИ І ВУНКИ З РОДИНАМИ
3 цієї сумної нагоди складаю 1,000 дол.
на СПОРТОВІ ТАБОРИ „СІЧ“.
ОЛЬГА КОБЗЯР

Окружна Управа Відділів УНСОЮзу
в Рочестері, Н. Й.
ділитися сумною вісткою зі своїм Членством
і Союзною Громадою,
що дня 25-го липня 1987 р., несподівано, відійшов у Вічність,
проживши 74 роки

св. п.

Володимир Гавриляк
довголітній секретар 316-го Відділу, голова Округи УНС
та головний радник УНСОЮзу.
Опечалений Родні виступає глибоке співчуття
Окружна Управа Відділів УНС
в Рочестері, Н. Й.

бл. п. магістер прав
Ярослав Щербанюк
Покійний був провідним членом українського мирянського руху, колишній член крайової управи і колишній довголітній голова відділу Українського Патріархального Товариства в Нью Йорку, відомий громадський діяч і український патріот. Покійного Ярослава похоронено 30 липня 1987 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного у С. Бавені Бруклу, Н. Дж.
Дружині Покійного, пані Ірині, близькій та дальшій Родні складаємо глибоке співчуття.
Управа Т-ва

Ділимось сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що дня 5-го серпня 1987 р. відійшла у Вічність
на 78-му році життя
наша Найдорожча МАМА і БАБУНЯ
бл. п.

АННА ЛЯХОВИЧ
з дому КАЩАК
уроджена 29-го червня 1910 року в Стрию, Україна.
ПАНАХИДА відбудеться в неділю, 9-го серпня 1987 р. о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Петра Яремчи в Нью Йорку, Н. Й. при 129 E 7th Street
ПОХОРОН — 10-го серпня 1987 р. о год. 9:30 ранку з церкві св. Юра на цвинтарі каліварі Четверта в Queens, N.Y.
В глибокому смутку:
донька — ОЛЬГА з мужем ЮРИЕМ ПАСТЕРНАКОМ
внуки — ХРИСТИНА і ЮРІЙ ПАСТЕРНАКИ
син — ОРЕСТ
сестра — ОЛЬГА ДИБА з родиною в Україні

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Д-р Михайло Рубінець
**Вступайте
в члени УНС**

